

at indløse med Guld, i 2 Aar og paa at bemyndige Finansministeren til at medvirke ved en Kredit for Nationalbanken paa 40 Mill. Dollars, samt til at afslutte en Overenskomst med Nationalbanken om de to Parterers gensidige Forpligtelser. Efter denne skulde Banken „saa vidt og saa længe denne Kredit sætter Banken i Stand hertil“ opretholde en nærmere fastsat Kurs paa Dollars, men de i Lovforslaget fastsatte Sæts var for de foran i Loven angivne Tidsrum henholdsvis 5.74, 5.65, 5.57 og 5.49. Det var endvidere fastsat som Pligt for Banken at dække Statens eventuelle Tab ved den i Lov af 16. Nov. 1923 omhandlede Egaliseringsfond foruden Statens eventuelle Tab ved Skillemønt fra Sverige og ved selve Kreditten. — Det i Loven nævnte Valutaudvalg benævntes i Lovforslaget „Finansraad“ og var foreslaaet at bestaa af en af Erhvervsministeren udnævnt Formand samt 20 ligeledes af Ministeren efter Indstilling fra forskellige i Loven nævnte Institutioner valgte Medlemmer. Af disse skulde Rigsdagens fire største Partier udpege de 4, Erhvervs- og Finansministeriet hvert 2 og forskellige Erhvervsorganisationer de øvrige. Finansraadets Op-gave fastsloges i Lovforslaget saaledes:

„Det paahviler Finansraadet at afgive Erklæring over Spørgsmaal, der forelægges det af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, samt at følge Udviklingen paa Valutamarkedet og de i Forbindelse hermed staaende Omraader af Erhvervslivet, i hvilken Henseende, derunder til Bedømmelse af det indenlandske Prisniveau, Raadet er berettiget til at fordre skriftlige eller mundtlige Oplysninger saavel af private Borgere som af offentlige Myndigheder.

Saafernt Forholdene skønnes at give Anledning hertil, paahviler det Finansraadet at gøre Indstilling til Ministeren for Industri, Handel og Søfart om saadanne Foranstaltninger, som maa anses for egnede til at støtte eller forbedre den danske Kronens Værdi. Dersom Indstillingen er afgivet med Tilslutning af et Flertal af Finansraadets Medlemmer, kan Ministeren lade de foreslaaede Foranstaltninger iværksætte.

Foranstaltninger, truffene i Henhold til denne Bemyndigelse, forelægges, for saa vidt der ikke er fornøden Hjæmmel for dem i den i øvrigt gældende Lovgivning, Rigsdagen enten straks eller — dersom Rigsdagen ved Foranstaltningernes Udfærdigelse ikke er samlet — umiddelbart efter dens Sammen-træden; de bortfalder, dersom de ikke inden 1 Maaned efter Forelæggelsen gskendes ved en Rigsdagsbeslutning.“

Dernæst adskilte Lovforslaget sig fra den vedtagne Lov ved, at den ekstraordinære Valutaydelse til Staten foresloges saaledes:

Ydelsen paahviler enhver, der for Skatteaaret 1924—25 er ansat til Indkomst- eller Formueskat til Staten efter Reglerne